Ankenævnet for Forsikring

Den 21. oktober 2015 blev i sag nr. 88164:

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxx

mod

Topdanmark Forsikring A/S
Borupvang 4
2750 Ballerup

afsagt

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstagerne har retshjælpsforsikring i Topdanmark Forsikring A/S. De klager ved deres advokat over selskabets afslag på at meddele forhåndstilsagn om retshjælpsdækning til en retssag mod en kommune.

Selskabet har anført, at der ikke er rimelig grund til at føre sagen.

Klagernes advokat har søgt om retshjælpsdækning til en sag mod en kommune vedrørende et krav om betaling af kr. 283.492 for psykologbistand til klagernes datter, der bl.a. led af angst, samt betaling af klagernes omkostninger på kr. 156.092 til advokaten, som har bistået familien i drøftelser med kommunen. Kommunen afviste, at klagerne havde krav på dækning for psykologbistanden under henvisning til, at kommunen ikke havde indgået aftale med psykologen om behandling af klagernes datter. Kravet om dækning af advokatomkostninger blev afvist med henvisning til, at der ikke var hjemmel til dækning af disse.

Sagen har tidligere været forelagt nævnet, der i kendelse 85848 af 3/12 2014 bl.a. udtalte:

> "Efter sin gennemgang af sagen finder nævnet at måtte lægge til grund, at klagernes krav om betaling af omkostninger til psykologbistand for deres datter og omkostninger til advokaten, der har ført korrespondance med kommunen på klagernes vegne, er egnet til at

blive behandlet i Ankestyrelsen (tidligere Det Sociale Nævn). Kommunens afslag på kravet om betaling af omkostningerne er ikke blevet behandlet i Ankestyrelsen.

Selskabet har i sit brev af 22/4 2014 til nævnet bl.a. anført, at 'Da kommunen jo har fastholdt sit afslag og efterfølgende sendt sagen til det Sociale Nævn, må det formodes at sagen er trukket tilbage af vores kunde.'

Efter sin gennemgang af sagen finder nævnet, at omkostninger til førelse af en retssag mod kommunen ikke vil være afholdt med rimelig grund, idet den administrative rekurs ikke er udnyttet ved indbringelse af sagen for Ankestyrelsen. Nævnet kan med henvisning hertil ikke kritisere, at selskabet har afvist at yde tilsagn om retshjælpsdækning til sagens førelse.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold."

Ved mail af 4/6 2015 til nævnet har klagernes advokat bedt om genoptagelse af sagen, idet sagen har været behandlet hos Ankestyrelsen, og nævnets formand har besluttet at imødekomme anmodningen. Klagernes advokat har til nævnet bl.a. anført:

"Den 19. november 2014 afsagde Ankestyrelsen kendelse under journalnummer … om, at klagerne ikke fik medhold i en klage om psykologbistand under efterværn for [datter].
I samme kendelse, der vedlægges, fastslår Ankestyrelsen samtidig, at … kommune helt generelt for hele sagsforløbet vedrørende [datter], burde have udarbejdet en børnefaglig undersøgelse af [datter] i.h.t. servicelovens § 50.

Bemærk, dette har ikke været realitetsbehandlet af Ankenævnet for Forsikring.
Jeg skal på baggrund af denne kendelse fra Ankestyrelsen venligst opfordre Ankenævnet for Forsikring til at på det nye grundlag at realitetsbehandle klagesagen over Topdanmark Forsikring A/S

Dokumentation: Det er klagernes opfattelse, at Ankestyrelsens kendelse meget klart statuerer, at den helt grundlæggende håndtering af [datters] sag i … kommune har været alvorligt og kritisk fejlbehæftet samt at disse elementære fejl også er årsag til at … Kommune i strid med aftalen med psykolog … (tidligere i sagen fremlagt til Ankenævnet for Forsikring som bilag 1 i stævningsudkastet mod … kommune) og med aftalen om psykologens pligtmæssige og af kommunen honorerede kvartårlige indberetninger til kommunen, kontraktstridigt nægter at vedstå aftalen om honorering i øvrigt af psykolog ...

Jeg vedlægger videre kopi af de relevante dele af den mellem klagerne og indklagede stedfundne korrespondance. Herunder svar fra …, Topdanmark af 17. april 2015, som jeg finder særdeles usagligt, udokumenteret og helt uacceptabel sendrægtigt. Topdanmark hævder bl.a. heri 'Ud fra de markerede afsnit i vedhæftet redegørelse af 14. august 2013 fra kommunen til Civilstyrelsen finder vi ikke, at der foreligger dokumentation for en sådan aftale og må derfor også på det punkt give afslag på retshjælpsdækning.' Det er doku-

menterbart direkte usandt, fordi der allerede foreligger underskrevet handleplan (ovennævnte bilag I) som Topdanmark allerede er i besiddelse af. Det her handler om [datters] ve og vel - det kunne være Jeres datter- og ikke en simpel tingskade."

Af kronologisk oversigt over den kommunale sagsbehandling fremgår det bl.a.:

"14.04.11 Netværksmøde med deltagelse af forældrene, repræsentanter fra … Kommune (…), psykolog …, og psykiater … (begge finansieret og valgt af forældrene)

Af kommunens journal fremgår:
Af mødet fremgår en grundlæggende uenighed imellem psykolog … og psykiater …, som udefra vurderes som frustrerende og forvirrende for forældrene. Hidtil virker det som de har holdt sig mest til [psykologs] terapeutiske tilgang til behandling, men [psykiater] konkluderer nu, at [datter] har brug for en psykiatrisk observation i døgnregi. Kommunen er af den samme opfattelse, at betingelsen for ydelsen af TAF fordrer at familien tager imod et relevant tilbud om behandling i det etablerede system.
…

1.11.11 [Datter] bevilges ophold og skole på behandlingstilbuddet …. Forældrene bevilget familiebehandling via [behandlingstilbuddet].
…
27.01.12 Møde mellem [kommune] og [behandlingstilbud] om behandlingsrammen. [Behandlingstilbuddet oplyser, at [datteren] trives, men hendes angstniveau er fortsat højt. Familiebehandlingen er stoppet. Forældrene har i hele perioden været i familiebehandling hos psykolog …
…
15.06.2012 Netværksmøde. Familien søger om at få formaliseret [datters] behandlingstilbud hos [psykolog]. Kommunen meddeler (igen) at kommunens holdning til behandlingsplanen ikke inkluderer psykologbehandlingen hos psykolog … men kommunen vil behandle ansøgning om dette."

I stævning af 20/2 2013 har klagernes advokat bl.a. anført:

"**PÅSTAND:**
Sagsøgte tilpligtes at refundere sagsøger kr.283.492, der ækvivalerer sagsøgers udgifter til psykologbistand fra 14. september 2010 til og med 15. februar 2013 samt udgifter til advokatbistand fra marts 2012 til og med 4. februar 2013 med kr.156.092.
…
SAGSFREMSTILLING:
…
Trods psykologbistand fra 2006 til september 2010 blev sagsøgers angst ikke reduceret og i april 2010 anså sagsøger og hendes forældre det for nødvendigt med en mere indgribende terapeutisk Indsats og sagsøger indledte et intensivt behandlingsforløb hos aut. psykolog … hos hvem sagsøger fortsat er I behandling.

I januar 2011 tager sagsøgers forældre kontakt med Børn- Og Ungeområdet i den sagsøgte bopælskommune og beder om kommunens bistand i henhold til servicelovens og retssikkerhedslovens bestemmelser om hjælp til udsatte unge m.v.
…

Den 2. december 2011 sender socialrådgiver … en mail til sagsøgers fader, der fremlægges som bilag 1, hvori det betones, at 'kommunens holdning er, at det selvfølgelig er jeres ret og ansvar at vælge hvilken behandling I vurderer er den rette for [datter]'

På samme tidspunkt indgåes der i.h.t. lov om social service en Handleplan for sagsøger. Handleplanen, der fremlægges som bilag 2, fastslår aftalen om, at '[Datter] fortsætter hos psykolog …'.

…

Den 15. juni 2012 afholdes et såkaldt Netværksmøde med deltagelse af sagsøger, hendes forældre samt føromtalte praktiserende psykiater og psykolog, sagsøgte og nogle repræsentanter for [behandlingstilbud]. Som bilag 4 fremlægges referat af netværksmøde.

…

På trods af de objektive data om sagsøgers gode udvikling, indtræder der i august 2012 en manifest og ikke-ekspliciteret forandring af sagsøgtes indstilling til sagsøgers psykolog, der resulterer i en række udkast til Handleplaner fra sagsøgte af 21. august 2012, 10. september 2012 og 1. oktober 2012, som sagsøger og hendes forældre ikke kan godtage, eftersom de alle hviler på en forudsætning om, at [psykolog] skal udfases som psykolog og erstattes af en deltidspsykolog ansat på [behandlingstilbud] i august 2012.

Disse akutte samarbejdsproblemer skabt af sagsøgte, søger sagsøgers forældre at løse op for ved et af dem indkaldt møde med repræsentanter for sagsøgte den 24. september 2012, hvor det af sagsøgte fastholdes som en ultimativ præmis, at [psykolog] udfases af samarbejdet omkring Sagsøger.

…

I oktober 2012 stiller såvel sagsøgte som [behandlingstilbudet] sagsøger over for et urimeligt og terapeutisk set stærkt kontraproduktivt ultimatum om at vælge mellem [behandlingstilbuddet] og [psykolog].

Eftersom [psykolog] er den bærende fagperson i behandlingen af sagsøger, jfr. bilag 5 og 6, valgte sagsøger at fortsætte behandlingen hos sin psykolog.

…

Den advokatmæssige bistand til sagsøger har bl.a. omfattet korrespondance om sagsøgtes krav om massiv egenbetaling fra sagsøger til [behandlingstilbuddet] samt udfærdigelse af klageskrift til det sociale nævn samt løbende rådgivning, korrespondance og deltagelse i møder m.v. omkring den magtfordrejning om den centrale fagpsykologiske bistand, som sagsøger ikke selv ville have været i stand til at italesætte eller retsforfølge."

Af Ankestyrelsens afgørelse af 19/11 2014 fremgår det bl.a.:

"**Begrundelse for afgørelsen**

Sådan vurderer vi sagen

Vi vurderer, at der i sagen foreligger oplysninger, der kan give anledning til bekymring for [datter], hvorfor kommunen burde have udarbejdet en børnefaglig undersøgelse, jf. servicelovens § 50. Da [datter] er fyldt 18 år, er der imidlertid ikke hjemmel til at hjemvise sagen med henblik på udarbejdelse af en børnefaglig undersøgelse.

Vi finder, at der ikke er hjemmel til at yde støtte til psykologbistand til [datter], hverken efter reglerne om foranstaltninger eller reglerne om efterværn.

Hvad har været afgørende for resultatet

Vi har i forhold til vurderingen omkring børnefaglig undersøgelse lagt vægt på oplysningerne om, at [datter] lider af svær angst, tvangssymptomer og muligvis også psykotiske

symptomer. [Datter] er af [skole] beskrevet som værende hæmmet af sin angst, og de udfordringer, som det medfører, hvilket gør det svært for hende at arbejde, når der er mange mennesker omkring hende.

Vi har også lagt vægt på, at det af udtalelse fra Speciallæge i Børne- og Ungdomspsykiatri af 7. november 2013 konkluderes, at [datters] prognose er, at hun fortsat vil have behov for behandling og tilstedeværelse af en tryg voksen i ca. 45 timer om ugen i mindst 5 år frem.

Vi lægger endvidere vægt på, at kommunen efter servicelovens § 50, stk. 1 er forpligtet til at træffe afgørelse om iværksættelse af en børnefaglig undersøgelse, når det må antages, at et barn eller en ung trænger til særlig støtte.

I forhold til efterværn, jf. servicelovens § 76, er det er betingelse for, at bestemmelsen kan finde anvendelse, at den unge over 18 år er eller var anbragt udenfor hjemmet efter reglerne i serviceloven umiddelbart inden det fyldte 18. år. [Datter] har været indskrevet på [skole], hvilket kommunen ikke har været involveret i. [Datter] har således ikke været anbragt.

Efterværn i medfør af servicelovens § 76, stk. 2 kan endvidere bevilges I form af, at en udpeget fast kontaktperson, jf. § 52, stk. 3, nr. 6 kan opretholdes efter det fyldte 18. år. [Datter] opfylder således ikke betingelserne for efterværn.

Der findes heller ikke i sagen at være hjemmel til at tildele støtten til [datter] som en foranstaltning, jf. servicelovens § 52, idet det er en betingelse, at der forinden er udarbejdet en § 50 undersøgelse.

Vi lægger ved afgørelsen til grund, at kommunen vil tildele [datter] den nødvendige støtte efter de relevante voksenbestemmelser."

I brev af 26/12 2014 til selskabet har klagernes advokat bl.a. anført:

"Som det fremgår af Ankestyrelsens afgørelse og af almindelig viden på området, er det helt essentielt, at enhver mere indgribende kommunal behandling af sager om udsatte børn og unge som en selvfølgelig forudsætning har, at den pågældende kommune gennemfører en sagligt omfattende og detaljeret § 50 undersøgelse af det pågældende barn.

Når Ankestyrelsens afgørelses indledning fastslår, at … kommune burde have udarbejdet en børnefaglig undersøgelse, kan det erstatningsretligt ikke formuleres mere klart, at der et utvetydigt erstatningsgrundlag for et søgsmål mod kommunen."

I mail af 26/3 2015 til klagernes advokat har selskabet bl.a. anført:

"Ud fra det du har oplyst må det konstateres, at I ønsker at få domstolene til at tilsidesætte kommunens faglige og skønsmæssige afgørelse om ikke at bruge psykolog … og dermed heller ikke betale for hendes bistand.

På det sociale område og arbejdsskadeområdet, hvor der i høj grad træffes faglige og skønsmæssigt afgørelser, er der en del eksempler på, at der skal foreligge et "særligt grundlag" for at tilsidesætte sådanne afgørelser. Som eksempel U.2007.358H.

Vi mener ikke, at der i nærværende sagen er tilvejebragt et 'særligt grundlag' som skulle være tilstrækkeligt til at få en domstol til at tilsidesætte kommunens afgørelse. Det kunne eksempelvis en uvildig sagkyndig udtalelse.".

Klagernes advokat har i mail af 27/3 2015 til selskabet bl.a. bemærket:

"Du overser i lighed med din kollega … helt og aldeles, at betalingskravet støttes på aftale, jfr. bilag 1 i stævningsudkast og det faktum, at psykolog … i henhold til aftalen hvert kvartal skulle indsende pligtmæssige indberetninger til ... kommune, som hun blev særskilt honoreret for.

Jeg skal derfor igen opfordre Topdanmark til at gennemgå sagen og sagens akter - som det naturlige og nødvendige grundlag for at fremkomme med en sagligt velargumenteret begrundelse for forsikringsselskabets holdning."

Klagernes advokat har i brev af 22/4 2015 til selskabet bl.a. anført:

"Du og jeg talte for nogle uger siden ret indgående om den juridiske betydning af, at Ankestyrelsen totalt har tilsidesat argumentationen fra … kommune og ved sin kendelse har fastslået, at *… kommune ikke har udarbejdet den lovpligtige § 50 børneundersøgelse.*

Det anses for en helt elementær og meget grov fejl i behandlingen af børnesager og en række stærkt mediedækkede tilsvarende sager er for tiden under behandling, administrativt og judicielt.

Den kendelse vil af en domstol blive lagt til grund for vurderingen af kommunens mærkværdige behandling af sagen.

Den vil også spille en central rolle ved vurderingen af f.eks. … kommunes bevisligt usande anbringender i skrivelsen fra kommunen til Civilstyrelsen af den 14. august 2013.

Jeg har opfordret Topdanmark til at genlæse mit udkast til stævning og stævningens bilag I, der er den bindende aftale for behandlingen af [datter].

I henhold til den aftale har både psykiater og psykolog arbejdet med [datter] og i henhold til den aftale har begge sundhedspersoner skulle sende og har sendt kvartalsindberetninger til … kommune om behandlingen forløb.

Jeg har meget svært ved at forstå, at Topdanmark lægger mere vægt på nogle dokumenterbart usande udtalelser i et partsindlæg fra en kommunal ansat jurist end på de talrige skriftlige dokumentationer for, at … kommune har anset psykologens arbejde for lige så vitalt for [datter] som psykiaterens indsats - men blot ikke vil betale psykologen, fordi kommunen bryder med Handleplan og erklærer psykologen for inkompetent. Uden skygge af evidens i de objektive resultater af psykologens arbejde.

Det var på basis af Børne- og ungdomspsykiater … lægefaglige vurdering, at … kommune erkendte at intensiv psykologbistand til [datter] var nødvendig og … kommune rådede in confesso slet ikke over praktiserende psykologer på det niveau, som var og er nødvendigt i behandlingen af [datter].

Som det fremgår af mit udkast til stævning, har psykiater … i sine kvartalsindberetninger igen og igen understreget den helt centrale værdi af det psykologarbejde … udførte - og som … kommune under alle omstændigheder nødvendigvis skulle have udført.

Jeg har endnu sværere ved at forstå, at Topdanmark læser en højesteretsdom UFR.2007.358H om opsigelsen af en ustandselig syg sygeplejerske, som om dommen knæsætter en adgang for kommuner og andre offentlige myndigheder til at bryde kontrakter med uafhængige private kontraktspartnere uden at skulle betale erstatning i den anledning.

Ifølge både landsret og højesteret handler sagen om fortolkning af den de gældende § 22 i lov om sygedagpenge."

Selskabet har i brev af 23/6 2015 til nævnet bl.a. gjort gældende:

" **Vi mener ikke, at der er truffet en bindende aftale parterne imellem**
Vores kunde gør i klagen til Ankenævnet gældende, at der er truffet en bindende aftale med kommunen vedrørende psykologbistand.

Efter gennemgang af sagens oplysninger kan vi se, at Civilstyrelsen i forløbet har bedt … Kommune om at kommentere ansøgningen om fri proces fra [datter].

Ved besvarelse til Civilstyrelsen fra den 14. august 2013 oplyser kommunen på side 2, at … Kommune aldrig har indgået en kontrakt med psykologen, afgrænset, beskrevet eller bestilt en opgave.

Dette dokumenterer kommunen ved at henvise til oversigten fra kommunen over sagen, hvor følgende bl.a. er noteret:
- Ved netværksmøde den 15. juni 2012 er det noteret, at kommunen igen meddeler, at kommunens holdning til behandlingsplanen ikke inkluderer psykologbehandling hos psykolog ...
- Den 10. januar 2013 anmoder forældre om at få refusion til hhv. advokat … og psykolog ... Den 16. januar 2013 afviser kommunen betaling af regningerne. Hertil er det også beskrevet, at for så vidt angår udgifter til advokat, er der ikke hjemmel for kommunen til at afholde sådanne udgifter. I den forbindelse henvises til principafgørelse C-57-03.
- Den 14. marts 2013 er det noteret, at sagen drøftes og grundlaget for et samarbejde ikke er til stede, da forældre selv har valgt psykolog og skole til deres datter, hvilket forvaltningen ikke har medvirket til.

At det er nævnt i kommunens handleplan fra den 2. december 2011, at sikrede fortsætter hos psykolog … er jf. kommunens forklaring til Civilstyrelsen alene et udtryk for, at sikrede fortsætter med at benytte psykologen og ikke, at bistanden er en del af kommunens behandlingstilbud.

Der er efter vores opfattelse ikke bilag i sagen som dokumenterer, at kommunen har lovet vores kunde, at udgifter til psykolog … betales af kommunen. Bevisbyrden for, at det modsatte skulle være tilfældet påhviler vores kunde, hvilket vi ikke mener, er løftet i de bilag, som vi har modtaget i sagen.

At vores kunde af egen drift har valgt at betale for psykolog og advokat medvirker ikke til, at kommunen af den grund er tvunget til at betale for bistanden og vi finder derfor ikke, at vores kunde kan forvente et positivt resultat ved en domstolsprøvelse.

Særligt med hensyn til udgiften til advokat, så kan det heller ikke forventes, at kommunen er forpligtet til at betale for omkostningen, når der ikke er truffet en aftale herom og kommunen er underlagt officialmaksimen og derfor har pligt til at belyse sagen fra alle sider og træffe afgørelse på grundlag af samtlige oplysninger.

Det kan ikke forventes, at domstolene tilsidesætter kommunens afgørelse
I sagen gøres det gældende, at vores kunde ønsker at få domstolene til at tilsidesætte kommunens faglige og skønsmæssige afgørelse om ikke at bruge … og dermed ikke betale for bistanden.

På det sociale område og arbejdsmarkedsområdet, hvor der i høj grad træffes faglige og skønsmæssige afgørelser, er der en del eksempler på, at der skal foreligge 'særligt grundlag' til at tilsidesætte sådanne afgørelser. Dette kræver som udgangspunkt, at noget andet kan sættes i stedet for og dette støttes på en faglig vurdering, der kan tillægges betydelig vægt. Som eksempel kan nævnes U.2007.358H.

Således er det generelt vanskelligt for domstolene at få tilsidesat offentlige myndigheders afgørelser, særligt når der er tale om skønsmæssige og sagkyndige afgørelser i forhold til valg af behandlingsmetode og tilbud.

Vi mener ikke i denne sag, at der er tilvejebragt et 'særligt grundlag', som skulle være tilstrækkelig til at få en domstol til at tilsidesætte kommunens afgørelse.

Vi finder fortsat ikke, at sagen er rimelig at føre
Vi skal bemærke, at forsikringen ikke dækker omkostninger, som ikke er afholdt med rimelig grund, fx fordi sikrede ikke skønnes at have rimelig grund til at føre sagen, eller fordi disse ikke står i rimeligt forhold til sagens genstand, se venligst vilkårenes punkt 5 stk. 1.

De eneste nye oplysninger i sagen siden Ankenævnet for Forsikring sidst tog stilling til sagen er, at Ankestyrelsen afviser psykolog bistand og bemærker, at der burde have været udarbejdet en § 50-undersøgelse i forløbet.

Efter gennemgang af sagens oplysninger, så kan vi se i kommunens oversigt over sagsforløbet, at der den 29. april 2013 henvises til, at i forholdet til ønsket om kontaktperson for [datter], skal der i givet fald udarbejdes en supplerende 50 undersøgelse. Vi går derfor ud fra, at der reelt er udarbejdet en § 50-undersøgelse eller en undersøgelse, som kan sidestilles hermed.

Uanset om der er udarbejdet en § 50-undersøgelse eller ej, så er det efter vores vurdering ikke dokumenteret, at der er truffet en aftale om psykologbistand ved psykolog ... Vi fastholder derfor i det hele vores tidligere afgørelser i sagen og finder derfor, at sagen kan forelægges nævnet på det foreliggende grundlag.

Vi har bl.a. lagt vægt på at:
- Vores kunde ikke har løftet bevisbyrden for, at … Kommune har lovet, at dække kundens egen valg af behandlingsmetode herunder valg af psykolog samt brug af advokat.
- Kommunen har flere gange direkte tilkendegivet, at psykologbistanden fra psykolog … samt advokatbistand fra … ikke er omfattet af kommunens behandlingstilbud hvilket ikke taler for, at der er udarbejdet en aftale parterne imellem.

- Afgørelsen fra Ankestyrelsen dokumenterer ikke, at der er udarbejdet en aftale parterne imellem om psykologbistand samt advokatbistand eller at sagen kan føres med et forventeligt positivt resultat for vores kunde jf. vilkårenes § 5, stk. 1.
- Det kan ikke forventes, at domstolene tilsidesætter kommunens skøn i denne sag, da et 'særligt grundlag' ikke er til stede."

Klagernes advokat har i brev af 4/8 2015 overfor nævnet bl.a. bemærket:

"Jeg anser det for en ominøs fejllæsning og grov undervurdering af danske domstole når Topdanmark som begrundelse for afslag på retshjælpsdækning tager dommen U.2007.358H til indtægt for et synspunkt om, at forvaltningsmyndigheder med dommen har fået fripas til på social- og arbejdsskadeområdet at udøve skøn og fejlskøn på tværs af århundredegamle forvaltningstraditioner og forvaltningslove.

Der vedlægges til Ankenævnets orientering kopi af skrivelse fra Topdanmark af den 26. marts 2015 og min svarskrivelse af 17. april 2015.

Det er en grov indholdsmangel, når … kommune (bilag 2 i udkast til stævning, nederst side 1) i sin *handleplan af 2.december* 2011 suverænt afgør, at '[Datter] fortsætter hos psykolog …' uden som forvaltningsmyndighed at kere sig om spørgsmålet om betaling for den pågældende psykologs ydelser.

Det ville formentlig også vække en vis opsigt hvis fx Erhvervsministeriet pålagde Forsikringsankenævnet at udarbejde nyt udkast til forsikringsaftale-lov i burlesk forvisning om, at det fandt nævnet nok selv midler til.

Det eneste ... kommune faktisk har betalt for, er [psykologens] kvartårlige statusattester.

Det er tillige en grov indholdsmangel, at … kommune i medfør af servicelovens § 50 *ikke* udarbejdede en fundamental børnefaglig undersøgelse, som serviceloven forskriver som det selvfølgelige udgangspunkt for at iværksætte en adækvat og meningsfuld behandling af fx børn med angst som [datter].

Det er bemærkelsesværdigt, at Ankestyrelsen af egen drift og uopfordret i sin tidligere refererede kendelse … direkte kritiserer … kommune for denne indholdsmangel."

I forsikringsbetingelserne hedder det bl.a.:

"**2. Hvilke tvister er dækket af forsikringen?**
1. Forsikringen dækker tvister, som er opstået i privatlivet, og som efter deres art vil kunne behandles af en domstol efter retsplejelovens regler om civile siger. Forsikringen dækker også tvister af denne art, som efter parternes aftale i stedet behandles ved voldgift.
2. Ved tvister forstås konkrete aktuelle konflikter, som med rimelighed kan danne grundlag for et civilretligt søgsmål.
3. Selskabet skal - på det foreliggende grundlag - afgive udtalelse om, hvorvidt tvisten er dækket af forsikringen eller ikke. Selskabet har både ret og pligt til at give udtryk for tvivl om sagens rimelighed. Dækningstilsagn er begrænset til omkostninger, der står i et rimeligt forhold til sagens genstand.
…

3. Hvilke tvister er ikke dækket af forsikringen?

…

2. Tvister med myndigheder i skatte- og afgiftsspørgsmål. Andre tvister med offentlige myndigheder, såfremt den øverste administrative myndigheds realitetsafgørelse ikke kan påkendes af de almindelige domstole.

…

5. Hvilke omkostninger er ikke dækket af forsikringen?

1. Omkostninger, som ikke er afholdt med rimelig grund, fx fordi sikrede ikke skønnes at have rimelig grund til at føre sagen, eller fordi disse ikke står i rimeligt forhold til sagens genstand."

Nævnet udtaler:

Ankestyrelsen traf den 19/11 2014 afgørelse om, at der ikke var hjemmel til at imødekomme klagernes ønske om, at klagernes kommune skulle pålægges at dække en udgift på 283.492 kr. til psykologbehandling af datteren, der led af angst, efter reglerne om efterværk i servicelovens § 76. Ankestyrelsen fandt videre, at der ikke var hjemmel til at tildele klagerne støtte som en foranstaltning, jf. servicelovens § 52, idet dette forudsatte, at der var udarbejdet en børnefaglig - såkaldt § 50 - undersøgelse. Ankestyrelsen anførte, at kommunen burde have udarbejdet en børnefaglig undersøgelse.

Klagernes advokat har anført, at kommunen har indgået en aftale om at afholde udgifterne til psykologbistanden, og har henvist til en udarbejdet handlingsplan fra december 2011, og at kommunen løbende har modtaget underretninger fra psykologen. Ligeledes har advokaten henvist til, at det er erstatningspådragende, at kommunen ikke har udarbejdet en § 50 undersøgelse.

Selskabet har anført, at det ikke er bevist, at der er indgået en aftale mellem kommunen, klagerne og psykologen om dækning af psykologomkostningerne.

Efter en gennemgang af sagen finder nævnet det ikke på tilstrækkelig vis sandsynliggjort, at sagen kan føres med rimelig grund. Nævnet har bl.a. lagt vægt på, at det af den kronologiske oversigt over sagsforløbet fremgår, at psykologen er antaget og finansieret af klagerne, og at kommunen flere gange har afvist, at afholde omkostningerne til psykologen med henvisning til, at denne behandling ikke var omfattet af behandlingspla-

nen. Det forhold, at det i en handlingsplan den 2/12 2011 er noteret, at datteren "fortsætter hos psykolog …", kan på det foreliggende grundlag ikke anses for at statuere en aftale om dækning af omkostningerne hertil.

Nævnet har noteret, at klagernes advokat har gjort gældende, at kommunen har pådraget sig et erstatningsansvar ved ikke at udarbejde en § 50 undersøgelse, og han har henvist til Ankestyrelsens afgørelse. Nævnet finder det imidlertid på det foreliggende grundlag ikke sandsynliggjort, at udarbejdelse af en § 50 undersøgelse også ville have medført, at kommunen ville have truffet afgørelse om, at psykologbistanden var en foranstaltning i overensstemmelse med servicelovens § 52, og at kommunen som følge heraf skulle have dækket omkostningerne hertil.

Endvidere finder nævnet det ikke bevist, at der er hjemmel til at pålægge kommunen af at betale for de af klagerne afholdte advokatomkostninger forbundet med sagsbehandlingen i kommunen.

Nævnet kan herefter ikke pålægge selskabet at yde forhåndstilsagn om retshjælpsdækning til at føre sagen.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagerne får ikke medhold.

Svend Bjerg Hansen
Udskriftens rigtighed bekræftes

Carsten Sennels